

Monika Drożyńska

Poszerzona wersja biogramu

Urodziłam się w 1979 roku w Nowym Sączu, a wychowałam w Gorlicach – miejscowości na południowym wschodzie Beskidu Sądeckiego.

W 2004 roku na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie zrealizowałam dyplom magisterski w pracowni fotografii profesora Zbigniewa Łagockiego, a w 2023 roku obrobiłam doktorat pod opieką profesory Iwony Demko.

Po ukończeniu studiów magisterskich otworzyłam w Krakowie pierwszy polski concept store – Punkt (2004 - 2010). Zajmowałam się projektowaniem, szyciem ubrań oraz realizowałam projekty artystyczne z użyciem tkanin. W 2006 roku zostałam laureatką konkursu „International Young Fashion Entrepreneur Award”, organizowanego przez British Council i wzięłam udział w London Fashion Week. Projekty realizowane pod marką „Punkt” były publikowane m.in. w „Wysokie obcasy”, „Elle”, „Elle deco” „Twój styl” „Time out” „Vogue”. W latach 2008-2009 realizowałam projekt Uszyj dom kultury. Wraz z mieszkańcami osiedla ze zużytych ubrań szyłam budynek, do którego miał się przenieść osiedlowy ośrodek kultury po nakazie eksmisji. Podczas szycia domu kultury zaczęłam haftować wandalizm z osiedlowych murów. Wtedy otrzymałam stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2010) na realizację projektu Haft miejski, w ramach którego przeniosłam zapisany technika haftu ręcznego wandalizm na billboardy.

Moja praktyka artystyczna jest związana z haftem ręcznym, tkaniną w przestrzeni miejskiej i aktywizmem. Moje prace były pokazywane m.in. w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski (2011, 2016, 2018), Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (2018, 2023), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (2010, 2012, 2018, 2020), w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu (2014, 2022), Bozar w Brukseli (2018), Muzeum Quatier w Wiedniu (2009), Ludwig Museum w Budapeszcie (2018).

Moje prace znajdują się w kolekcjach Galerii Bunkier Sztuki w Krakowie, Mocak Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie, Muzeum Narodowym w Krakowie, Polin Muzeum Żydów Polskich, Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, NOMUS - Oddziału Sztuki Nowoczesnej Muzeum Narodowego w Gdańsku, Lentos Kunstmuseum w Linz, Austria.

Warsztaty i zajęcia dla studentów prowadziłam m.in. na Uniwersytecie Warszawskim (2017), Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie (2014), Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (2014, 2018-2019), Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2021, 2024), La Maison des Arts de l'Université Libre w Brukseli (2019), Rochester University, NY, USA (2019, 2022).

W 2019 roku zostałam laureatką Triennale Rysunku we Wrocławiu. Otrzymałam Grand Prix Prezydenta Miasta Wrocławia i jako laureatka konkursu zrealizowałam wystawę indywidualną w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu (2022).

W latach 2014 - 2020 roku działała Szkoła Haftu dla Pań i Panów Złote rączki, której jestem założycielką. Od 2016 roku szkolę współprowadziłam z Kolektywem Złote rączki (Małgorzata Grygierczyk, Ewa Rodzinka, Gosia Samborska i Jakub Wesołowski).

Kolektyw Złote rączki zainicjował działania „Haftu okupacyjnego”, czyli aktywizmu hafciarskiego. W latach 2016-2021 stworzyliśmy szereg transparentów na protesty i manifestacje związane z prawami kobiet.

W 2023 roku obroniłam doktorat. Podczas mojej pracy badawczej nazwałam moją praktykę artystyczną pisanie haftu. Pisanie haftu traktuje jako język przejściowy, mieszczący się między intymnym pismem ręcznym, a uprzywilejowanym drukiem.

W trakcie mojej kariery artystycznej wyhaftowałam ponad 500 tkanin, zrealizowałam kilkanaście wystaw i projektów indywidualnych oraz brałam udział w kilkudziesięciu wystawach i projektach zbiorowych. Moje prace były publikowane w prasie, w książkach, zostały im poświęcone cztery katalogi indywidualne oraz jeden w duecie z Erną Rosenstein.

Moje haftowane tkaniny niejednokrotnie wzbudzały kontrowersje i poruszenie oraz były przedmiotem dyskusji i debat. Dobrymi przykładami są m.in. prace: Haft w podróży za który zostałam skazana za wandalizm czy Haft miejski którego bronił minister kultury Bogdan Zdrojewski.
